

бави другъ отъ пируващите. — Нашите деца не биха се и усмихнали отъ такива глупости.

— Тъ гълтатъ огънъ! — промълви подигравателно усмикнатъ кесаръ Диоклетианъ. — А азъ гълтамъ огъня на досадата отъ това зрелище. Нима не може да се измисли нѣщо по-ново?

Фокусниците се оттеглиха уплашени. Посрѣдъ залата се изстѣкли главниятъ мимъ, прочутиятъ актьоръ и подражателъ на животни и човѣци, Амфилохъ, и каза на кесаря:

— О, слѣнце на свѣта и свѣтлина на вселената! Не се гнѣви и озари съ небесната си усмивка твоите подвластни жалки и нищожни червеи. Позволи на едного отъ тѣхъ да покаже на тебе и на твоите гости едно особено и небивало и отъ никого още невиждано зрелище, грижливо подгответо съ голѣми лишенія и дори опасности.

Кесаръ се усмихна.

— Покажи! промълви той.

II.

Амфилохъ поблагодари на кесаря съ низъкъ поклонъ.

— Може би ти, свѣтлина на свѣта, ще ми се разсърдишъ за сюжета! промълви той. — Искамъ да ти изобразя хората, споменуването само на които може да предизвика у тебе справедливъ гнѣвъ и отвращение. Знамъ, че е съвсемъ неприлично да се говори за тѣхъ на твой пиръ, на който трѣбва да царува само лека и свѣтла радостъ. Но у тия омразни и презрѣни хора азъ доловихъ нѣкои смѣшни работи, а смѣхътъ е дете на богочетвръ. Той пречиства и облагородява долното и гнѣсното и го прави възприемливо за благородното чувство. Което е смѣшно, то е достѣжливо и дори тѣрпимо и въ най-висшитъ кръгове. Смѣхътъ прилича на слѣнцето: той прогонва отъ насъ фурийтъ.*

— Ти си правъ, забеляза Диоклетианъ: — всинца ние, въ това число и азъ, обичаме смѣшното. Но кои сѫ тия хора, за които говоришъ?

— Не се сърди, кесарю. Тъ сѫ християните.

Посрѣдъ гостите настѣкли едва забележимо движение.

— Това е много смѣло отъ негова страна, продума единъ старецъ-сенаторъ, и може да се подхлъзне на тая тема . . .

Събеседникътъ на сенатора сви рамена.

— Ако то е смѣшно и ново и не докача никого, защо да се бои човѣкъ отъ него? Ние сме жадни за нѣщо ново и неиз-

* Зли богини, които преследвали и наказвали престъпниците следъ смѣртта имъ, а понѣкога и на животъ.